

רבי"ט בן אליהו (כזום) עמוס-מנשה
317003
בן בתיה ואליהו
נולד ב-תרצ"ו 1936
התגייס לצה"ל ב- 1953
שרת בגדוד "ברק" (12)
נפל ב- ח' בטבת תש"י 12.12.1956
בעת מילוי תפקידו.

בראלאייחו (בוזוב), עמוס ימנשטי

בן אליהו ובתיה. נולד בשנת תרצ"ו (1936) בבעוד, בירת עיראק, בשנת 1942, כשאתה הילך המאורעות ורדיפת היהודים בעיראק, הפליש האנג, אשר מאן ומתרמץ היה נאנן לרענון הציונות, כי הנץ הזמן לחסל עסקי וללהללות את כל בני-המשפה לאורך. אחד-אחד התחללו לעלות בני-המשפה העונתה ובסנות 1947 הגיע גם עמוס לארכן כשהוא מלאוה עליידי מורה-דרן: הוא עבר את גבול-לבנון ופנוי לכפר-ג'לעדי, מיד הועבר עליידי "עלית-הנווער" למוסד-ילדים בכפר-הרא"ה, אבל מפתה קשי הסתגלות עזב את המוסד כעבור כמה חודשים והצטרף לשפטתו אשר הספיקה להתיישב בין-הרים ברמת-גן. מיד הוכנס לבית-הספר היסודי "יהלום" (אתרי שלוש שנות-לימודים בבית-ספר של "כל ישראל חברים" בחוץ-ארץ) עד סיומו את לימודיו בגן השתייך לא-גנודר העובד. עם כל רצונו להצטרף לחבריו להמשכיל-ילדים במגנסיה נבצר הדבד מבנו בכלל חוסר אמצעים כספיים; לבן התחילה לעבוד בעבודות שגנות ונאר בylimוד מקצוע. לבסוף נתקבל לעובודה בקואופרטיב "שלב" ובערבים למד בשעור-ערבי. אך משגהי לגיל י"ז החליט, כי הגעה השעה להתגייס — וכן עשה. סיים קורס מ"ב ונשלח למבחן-הכנה לקורס-קצינים, ואולם מפני מערכתי-יטני לא יכול היה לסיים את קורס-הקאצינים, כי השתתף ברוב הפעולות לאחר שנתקיימו הקרבנות המשיך עמוס את שירותו עד שתועבר ליהייה מיוחדת ולתפקיד מיוחד בת. רק ימים ספורים לאחר תעברתו, ביום ח' בטבת תש"ז (12.1.1957), נפצע קשה בשעת מילוי תפקידו ומת מפציעו. הובא למנוחה-עולםם בבית-הקבורות הצבאי בקריית-שאול.

שנות החמשים הראשונות (1951–1956)

במשך חמיש שנים המפרידות בין קרבות תל-אל-מויטה (mai 1951) ובין קרבות מתחמי רפיח (נובמבר 1956) במסגרת מבצע "קדש" פיקוח על החטיבה שלושה מה"טים נוספים: אס"ר שמחוני דיל (1952–1953), יששכר שדמי יבדל"א (1954–1955) וח"ם ברזוז ז"ל (1955–1956). היו אלה חמיש שנים של אימונים קשים, פעילות מבצעית מוגבלת (גדוד "ברק" של החטיבה נטל חלק במבצע "הר-געש"), פעולות גמול גדולה נגד המצרים באזורי הסבחה ואדי סירם, בנובמבר 1955), קליטת כוח-אדם נוסף וaicותי יותר, טיפוח המשמעת וגאותה היחידה, ופעילות בטחון-שוטף שגרתית, בדרך כלל בגבול היישראלי-סורי.

במבצע "הר-געש" (פעולות הסבחה), כבשו לוחמי גדוד "ברק", את מוצבי ואדי סירם; פלוגה ב' את מוצבי "רבקה 1" ו"רבקה 2", ופלוגה ה' בפיקודו של סרן קלמן מגן את מוצב "תמר". אבדות המצרים במושבי ואדי סירם היו 11 הרוגים ו-7 שבויים. מחיילי מלני נפצעו 11. בדצמבר 1955 השתתפו חיילי פלוגה ג' מגדוד "הبوكעים הדאשון" (עדין במסגרת חטיבת "גבעתיה" הסדירה) במבצע "עליזית" ("פעולות נרתך") נגד מוצבי הסורים בחופה הצפוני-מזרחי של הבנורת, וכבשו את מוצב נוקייב החדש.

סידרת מיטוחים במסגרת "אימון הפרט"

טירוני שנות החמישים במסגרת בסיס

קרבות סיני בהם השתתף עמוס זיל

(זמן מועט לפני שנפצע ונפטר מפצעיו)

קרב מוצבי אומת רפיה (1 בנובמבר 1956)

באמור, עלו גדרוי חטיבת גולני אור ל' 1 בנובמבר 1956 לפיבוש מוצבי צומת רסוח, כפעולה מקדימה ומתואמת עם חטיבת שרירן בפיקוד אל"ם ברילב שהיתה אמורה "לנצל הצלחה" לעבר דרך צומת רסוח (לאחר כיבושו ע"י לוחמי גולני) ולהתקדם מערבה לפיוון אל-עריש.

ה"מאםץ העיקרי" של החטיבה כלל את הגודדים הוותיקים "ברק" ו"גדיון" שהבקיעו את המתחם בגזרה הצפון-מזרחית שלו (מושגים מס' 22, 27, 29, 34, 36) לאחר ריכוך אוירוני יומי, וינויויללה רגלי ארוך ומתייש. "המאםץ המשני" כלל את גודד "הبوكעים הראשונים" בסיום גודד מילואים ופלוגת טנקים "שרמן", שנע בטור ממונע על זחל"מים ועל משאיות, ונכנס לשדה מוקשים מצרי והתקדם באיטיות וזרה, תחת אור זורקרים והפגזה מצריית קשה במשך 5 שעות (מ-10.10 שעה 24.00 עד 1.11 שעה 15.5).

במשימתו, ולבסוף פילס את דרכו (הוזות לעקשנות המג"ד מאיר פועל ואומץ-לייבו של סמל החבלה בני אילת), חצה את שלוש רצועות שדות המוקשים – וכבש את מוצבי צומת רסוח, מזרום לצפון ב מהירות וביעילות. ב-1.11 שעה 9.00 הושלמו כל משימות החטיבה, וכבש מתחם רסוח כולה, וחטיבת שרירן החלה לנוע מערבה לעבר אל-עריש.

חיילי גולני לפני הקרבות בצומת רסוח ואתاريיהם על גבי נ'ג ("קומנדקר"), ג'יפים וzychל"מים

תופשים עמדות בדיננות

הנפת דגל הלאום בצומת רפיח